

12. Core și familia sa

(Numeri 16)

Core este descris ca un adevărat revoluționar (Numeri 16). El aparținea de seminția lui Levi. Din această seminție, Dumnezeu stabilise ca familia lui Aaron să aibă preoția, ceilalți erau în slujba levitică. Core nu era mulțumit cu această slujbă. El dorea preoția. În acest sens a încheiat un legământ cu Datan și Abiram, care aparțineau de seminția lui Ruben. Ei s-au răsculat contra conducerii lui Moise. Au găsit două sute cincizeci de adepți, căpetenii ale poporului. Motto-ul lor era: „Ajunge! Pentru că toată adunarea, ei toți sunt sfinți și Domnul este în mijlocul lor; și de ce vă înălțați voi mai presus de adunarea Domnului?” (Numeri 16.3). Ei acționau sub pretextul de a interveni pentru drepturile poporului. De fapt, ei căutau o poziție de onoare și putere pentru ei înșiși. Împreună s-au împotrivit lui Moise și lui Aaron.

Moise s-a adresat mai întâi lui Core. De ce nu era mulțumit cu slujba pe care o putea face pentru popor din însărcinarea lui Dumnezeu? De ce dorea și preoția? Aceasta era răsculare contra lui Dumnezeu! Apoi Moise i-a chemat și pe Datan și Abiram, dar aceștia au replicat: „Nu ne vom sui. Puțin este că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere, ca să ne omori în pustiu, de trebuie să te faci și căpetenie peste noi? ... Nu ne vom sui!” (Numeri 16.13, 14).

Moise i-a cerut lui Core să se prezinte împreună cu adepții săi în fața Domnului, pentru a auzi sentința Sa. Domnul a rostit o sentință clară. Poporului i s-a cerut să se retragă din jurul locuințelor lui Core, Datan și Abiram. Judecata s-a executat într-un mod groaznic: ei și familiile lor au fost înghițiți de vii într-o crăpătură a pământului. Cei două sute cincizeci de adepți au fost distruși de foc.

Și această întâmplare conține o avertizare pentru noi, credincioșii din timpul de astăzi. Caracteristica acestui timp este un duh de împotrivire și de revoluție. Ascultarea față de părinți este propagată ca fiind ceva vechi. Neascultarea față de stat este tolerată tot mai mult și promovată în ascuns sau în public. Conducătorii spirituali nu mai sunt recunoscuți. Independența și tendința de a se impune sunt tot mai mult propagate.

Cuvântul profetic ne spune că acest rău va spori. În acest sens avem de așteptat vremuri grele. Dar nu ducem lipsă de avertizări și de învățături! Aceste indicații trebuie să le punem la inimă împreună cu familiile noastre.

Biblia spune foarte clar: copiii trebuie să fie ascultători de părinții lor în Domnul. În Romani 13 suntem învățați că trebuie să fim supuși autorităților puse peste noi. Răzvrătirea împotriva lor înseamnă neascultare față de Dumnezeu Însuși. Cu privire la domeniul creștin, Scriptura ne învață că trebuie să recunoaștem conducătorii dați de Domnul, să-i respectăm și să-i cinștim (1 Tesaloniceni 5.12; 1 Timotei 5.17).

În Numeri 16.27 citim în continuare că Datan și Abiram stăteau împreună cu familiile lor la intrarea corturilor lor. Despre familia lui Core nu ni se relatează nimic. El stătea singur acolo. În Numeri 26.11 aflăm că fiii lui Core nu au murit. Există mai multe explicații: una dintre ele este că ei nu au fost de acord cu răzvrătirea. O altă explicație este că ei s-au păstrat curați și n-au vrut să se facă una cu această răscoală, nici măcar cu tatăl lor.

Cât de greu a fost pentru acești copii, pentru a ajunge la această mărturisire de credință! Cu

cât mai simplă este alegerea tinerilor care au părinți credincioși! Pentru copiii care au părinți necredincioși este adeseori foarte greu, când își dau seama că pot fi mântuiți numai dacă se întorc la Dumnezeu și cred în Domnul Isus. Ei au nevoie de mult curaj pentru a sta singuri și a înota contra curentului, la fel ca fiii lui Core.

Domnul Însuși a spus: „Cine iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine“ (Matei 10.37). Domnul solicită primul loc. Nu am întâlnit încă pe nimeni care ar fi regretat această alegere bună. Nici fiii lui Core nu au făcut acest lucru. Acest lucru nu înseamnă însă că un tânăr, după întoarcerea sa la Dumnezeu, va înceta să-și iubească părinții. Din contră, el va încerca să câștige pentru Domnul familia sa prin cuvânt și umblare. Lecția cea mai importantă și mai stabilă pentru o creștere spirituală este a te lepăda de tine însuși și a-i da Domnului Isus primul loc în viața ta. Acest lucru are valabilitate și pentru fiice. În Matei 19.29 citim: „Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă... pentru Numele Meu, va primi însutit și va moșteni viața eternă.“

Am întâlnit în Guyana un tânăr indian, mahomedan, pe care îl voi numi aici Ștefan. Când a împlinit 18 ani s-a întors la Dumnezeu. El depunea cu bucurie și clar mărturie despre credința sa în Domnul Isus Hristos. Tatăl său îl amenința că îi va scoate din cap credința aceasta. Această amenințare a pus-o în practică și băiatul a primit multă bătaie. Dar nu a reușit să-l determine pe Ștefan să renunțe la credință și să-L tăgăduiască pe Mântuitorul său. Atunci i-a fost interzis să mai intre în casa părintească și a fost declarat „mort“. A fost întrerupt orice contact cu familia. Când l-am întâlnit, nu mai avea de mulți ani niciun contact cu familia sa. Nu voi uita niciodată fața sa veselă și mărturia sa plină de curaj. El mi-a fost de mare ajutor în strângerile laolaltă pe care le-am ținut în această țară.

În Ioan 9 citim despre un tânăr orb din naștere. El l-a întâlnit pe Domnul Isus, care l-a făcut sănătos. Orbul a recunoscut cu curaj că Isus a fost Acela care l-a vindecat. Această mărturie nu se potrivea în cadrul religios al fariseilor. Când a insistat, ei l-au dat afară din sinagogă. Prigoana vine de multe ori din partea „religioasă“. În acel timp însemna foarte mult să fii dat afară din sinagogă și astfel să fii exclus de la viața slujbei iudaice. Dar acești conducători orbi nu bănuiau cât de bine se descurca acest tânăr care acum vedea. Domnul Isus l-a căutat și l-a găsit și i s-a descoperit ca Fiul lui Dumnezeu. Răspunsul său a fost: „Cred, Doamne“ și I s-a închinat.

Și primii ucenici au avut parte de prigoană din partea conducătorilor iudaici. Dar ucenicii s-au bucurat să poată suferi batjocură pentru Numele lui Isus.

Fiilor lui Core le-a fost foarte greu. Ei au fost nevoiți să rupă orice legătură nu numai cu tatăl lor, ci au fost nevoiți să se separe și de copiii lui Datan și Abiram, care erau buni prieteni ai tatălui lor. Cu siguranță, au avut legături cu copiii acestora. Oare au încercat aceștia să-i abată de la decizia lor?

Acești fii ai lui Core și urmașii lor, numiți mai târziu coriți, au devenit păzitori și cântăreți în Israel. Ei au slujit mai întâi în Cortul întâlnirii, mai târziu, pe timpul lui Solomon, în templu. Ce răsplată bogată au primit pentru fidelitatea lor față de Dumnezeu!

Din cei 150 de psalmi, 12 sunt scriși de ei; printre aceștia, și psalmul 84. Astfel, fiii lui Core ne vorbesc și nouă, chiar dacă au murit de mult: „Ferice de omul a cărui putere este în Tine: în inima lor sunt croite drumuri“ (Psalm 84.5).